

De voorlaatste hellepoort

Vijf jaar schaafden de prog-metallers van **Gate 6** aan hun debuutalbum. Het in eigen beheer opgenomen en uitgebrachte *God Machines* legt de lat meteen hoog.

DOOR OLIVER KERKDIJK

EERST goed kunnen spelen en nummers leren schrijven, en misschien daarna 's kijken of je haar wel goed zit. Dat vat het Twentse rockmuzikantenethos wel ongeveer samen. En goed spelen, dat konden Marathon en Symmetry, twee succesvolle Tukkerbands uit de progressieve hoek die na drie releases elk om uiteenlopende redenen ter ziele gingen. Voormalige personeelsleden bundelden wijs hun krachten in *Gate 6*, vernoemd naar de voorlaatste hellepoort waar de Sumerische godin Ištar binnentreedt. Indrukwekkende eerste wapenfeit is *God Machines*, een album met als rode tekstdraad futuristisch-existentiële bespiegelingen over het internet als entiteit met een ziel en eigen wil.

Gate 6 houdt het ideale midden tussen weids klinkende progrock en stevige progmetal, met de nadruk op sterke en vaak weemoedige melodieën. Kroon op het werk zijn de gloedvolle, doorleefde vocalen van Erik Masselink,

die de speculatieve abstracties van het idee tot de menselijke maat terugbrengt. De man die al uitblonk bij Symmetry vormt met collega-Twentenaren André Vuurboom (*Sphere of Souls*) en Leon Brouwer (ex-The Barstool Philosophers) de onbetwiste top drie van Neêrlands progmetalzangers.

Blade Runner

De premisse van *God Machines* is apocalyptisch: zichzelf multiplicerende kunstmatige intelligentie maakt op 26 november 2042 het internet zelfbewust en autonoom, met alle chaos van dien.

'Er is al veel over geschreven,' vertelt ict-er en sciencefictionliefhebber Masselink. 'Als het menselijk brein niet meer is dan een complexe processor die gebruik maakt van elektrochemische reacties, dan gaat die dag er misschien wel komen. Ons gebruik van internet heeft al geleid tot slimmere zoekmachines. Onze gedachten worden constant ge-upload middels *social media*, die zelfs het morele denken beïnvloeden in cyberspace. Computers monitoren ons gas, water en licht, passen vraag en aanbod aan. Al onze gegevens staan ergens in de *cloud*. Dus het kan best dat het internet intelligent wordt en zelfbewust, beslissingen gaat nemen die we zelf niet meer in de hand hebben.'

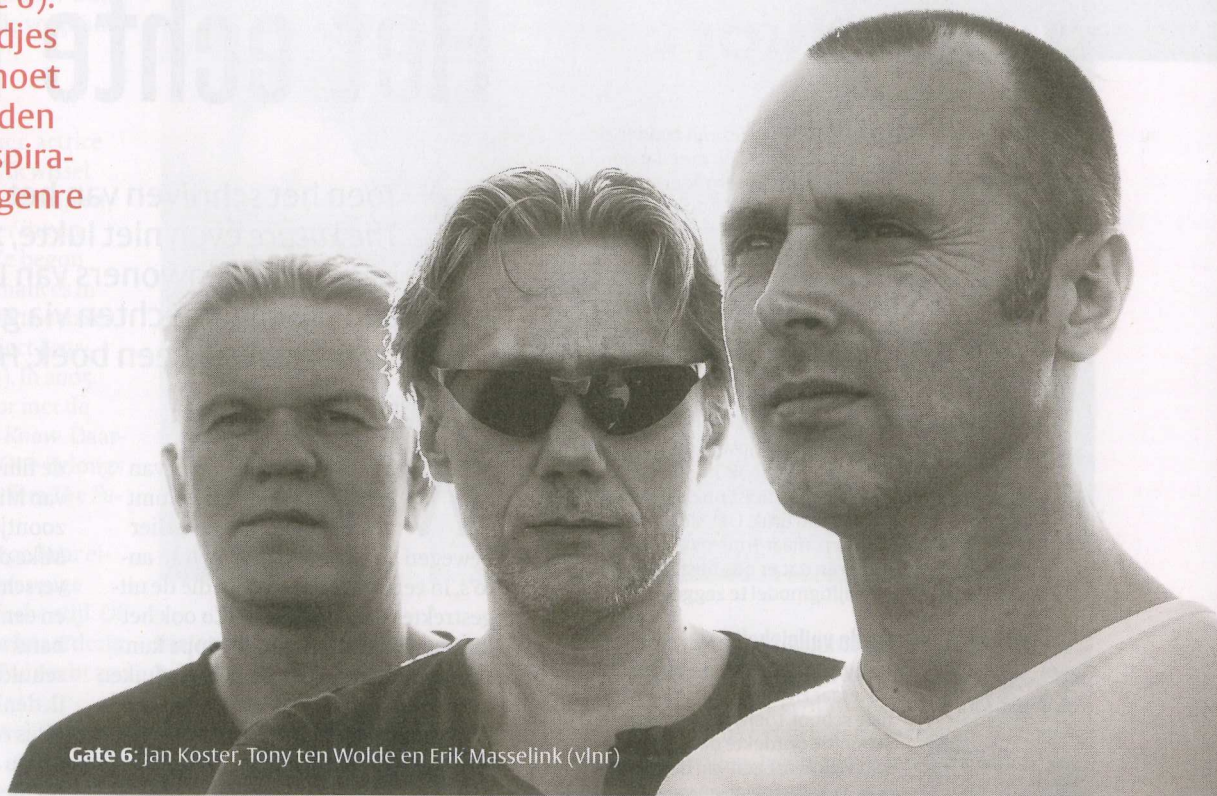
Niet voor niets behoort *Blade Runner*, de klassieke sf-noir naar Philip K. Dicks roman *Dream of electric sheep?* tot Masse-

links filmfavorieten. Daarin ontwikkelen Nexus-6-replicants, experimentele androïden met geïmplanteerde herinneringen, een eigen wil. Met de totale existentiële verwarring die dat met zich meebrengt, komen ze in opstand en krijgt hun lot een tragische dimensie. Lopen we daar niet tegen ethische kwesties aan? Masselink: 'Moelijk om daar iets over te zeggen. Ik merk wel dat grenzen steeds verder opschuiven. Over individuele machines of androïden als de Nexus-6 zou je kunnen zeggen: alles wat een machine doet zal gebaseerd zijn op programmeren en simulatie. *Frankenstein* was indertijd al een controversieel verhaal. Het fascineert me en ik vraag me af: hoe ver kunnen we gaan?' Sinds de fraaie Symmetry-zwanenzang *A Soul's Roadmap* uit 2004, waarop het verhaal over een man op zoek naar de ziel van zijn verloren vrouw achterstevoren wordt verteld, is de zanger ervaren in doorwrochte conceptalbums. Verschilt zijn tekstaanpak van nu met die van toen? 'Ja, *A Soul's Roadmap* was een intensief proces waarbij interactie tussen de teksten en muziek over de gehele cd aanwezig is. Bij *God Machines* hebben we besloten om alle nummers individueel te benaderen, maar de teksten zijn zeker introspectief.'

Doe-het-zelver

Productie en mix hielden de poortwachters strak in eigen hand. Met als resultaat een plaat die leeft van een welhaast analoog

Tony ten Wolde (Gate 6):
 'Technische hoogstandjes
 zijn prima, maar het moet
 niet zo zijn dat ze worden
 ingepast omdat de inspira-
 tie op is of omdat het genre
 het verwacht'

Gate 6: Jan Koster, Tony ten Wolde en Erik Masselink (vlnr)

warm geluid, waarvan niet in de laatste plaats de vloeiende baslijnen van Jacques Suurmond profiteren. Ook krachtig uit de verf komt het inventieve groovedrumwerk van Martin Kuipers. Voor de opnamen leende hij overigens zijn microfoons van ex-Vandenberg-trommelaar Jos Zoomer. Kleine Twentse wereld.

Hoe fiks je zo'n consistente topproductie, nevenbezigheden als banen en gezinnen in aanmerking genomen? Gitarist en zelfproducer Tony ten Wolde – in een vorig leven tien jaar toetsenist bij Marathon – antwoordt nuchter: 'Dat fiks je door te accepteren dat dingen niet zo snel gaan als je graag zou willen. De oudste opnamen op *God Machines* zijn de inkomende links-rechts gitaartjes in het couplet van "Casualties of war" en die zijn van 2007. Behalve de drums is alles is in mijn studio opgenomen. De enige substantiële kosten die we tot nu toe hebben gemaakt, zijn die voor reproductie. Maar ook die zijn beperkt omdat we de eerste oplage laag hebben gehouden. Hopelijk kunnen we eventuele volgende oplagen betalen uit de opbrengsten van de eerste [lacht].'

Is een labelcontract tegenwoordig überhaupt nog nuttig? Ten Wolde: 'Ja, voor de productie, distributie en het verzorgen van de publiciteit. Maar ik ben te veel perfectionist om het mixen en masteren uit handen te geven.' Ziedaar de doe-het-zelver zoals hij leeft en werkt. Om waarschijnlijk toch weer voorna-

melijk in de eigen scene te worden opgemerkt. Tenslotte valt een band als Gate 6, behalve mijlenver buiten het commercieel circus, ook buiten het blikveld van de rockmuziek-media als *3voor12*. Storen die eeuwige desinteresse en het gebrek aan een breder, genre-overstijgend platform voor progressive rock en metal?

'Ja, eigenlijk wel,' neemt Masselink over. 'Maar het verbaast me niet dat het zo is. De lengte van de nummers en soms complexe structuren hebben tijd nodig om te groeien en die tijd is er niet. Een uitzondering op de regel is Rush. In vijf minuten komt alles langs en toch kun je gelijk meezingen. Maar ja, Rush bestaat bijna 45 jaar, verkoopt veertig miljoen platen en de gemiddelde Nederlandse rocker heeft er nog nooit van gehoord.'

Wereldformaat

Progressief én compact componeren zoals het vermaarde Canadese powertrio is niettemin een inspiratie in het talentconsortium Gate 6. 'Bij enkele nummers,' meldt Masselink bescheiden, 'hebben we ook een poging in die richting gedaan.' Iets te bescheiden, de jongen. Meeslepende, puntig gearrangeerde nummers als 'Man to be' (let op het woordspel en denk aan het tekstconcept), 'Father son', 'Killing me' en 'Turn the page' tonen onmiskenbaar de klasse van hun makers. En zo kort als de pianocompositie '11.26.2042' is, zo lang houdt het kippenvel aan nadat Jan Kos-

ter de laatste melancholieke noot heeft laten wegsterven. Ook Koster kijkt niet op een instrument meer of minder: jarenlang speelde hij in Oost-Nederlandse heavy bands gitaar. Om zich vervolgens op de toetsen te storten terwijl oude makker Ten Wolde z'n gitaar afstoft. Gate 6 doet er zijn niet geringe voordeel mee.

Virtuositeit in dienst van het liedje, dat is hier de crux. Ten Wolde: 'Technische hoogstandjes zijn prima, maar het moet niet zo zijn dat ze worden ingepast omdat de inspiratie op is of omdat het genre het verwacht.'

In Gate 6 heeft 'het genre' een Nederlandse aanwinst van wereldformaat, die zijn debuut bovendien presenteert met uiterst stijlvol artwork. Ook dat is in de familie gehouden: Bas Hoebink, verantwoordelijk voor fotografie en vormgeving, was jarenlang de bassist bij Symmetry en speelt tegenwoordig met Gate 6-drummer Kuipers in het fijne Twentse progcollectief The Barstool Philosophers.

Maar dat, lezer, is weer een ander verhaal.

Gate 6: *God Machines*
www.gate6.nl